Td030_9

Τώρα Μάης κι η γιάνοιξη, *το Μάη μ’ το Μάη μ’*
τώρα ν το καλοκαίρι, *Μάη μ’ κατακαημένι*
θα πρασινίσουν τα βουνά, *το Μάη μ’ το Μάη μ’*
θα λουλουδιάσ’ ι κάμπος, *Μάη μ’ κατακαημένι*
θα βγουν τα πρόβατα μι αρνιά, *το Μάη μ’ το Μάη μ’*
τα γιόζα[1] μι κουδούνια, *Μάη μ’ κατακαημένι*
θα βγω και γω στη γιάνοιξη, *το Μάη μ’ το Μάη μ’*
θα βγω στο καλοκαίρι, *Μάη μ’ κατακαημένι.*
Μάης μα’εύει ν τα παιδιά, *το Μάη μ’ το Μάη μ’*
και θέρος τα κορίτσα, *Μάη μ’ κατακαημένι*
κι αυτός ο έρμος αλων’τής, *το Μάη μ’ το Μάη μ’*
μα’εύ’ τις παντρεμένις, *Μάη μ’κατακαημένι*
μι μά’εψε τον άντρα μου, *το Μάη μ’ το Μάη μ’*
και τον αντράδερφό μου, *Μάη μ’ κατακαημένι.*

Τώρα Μάης κι η γιάνοιξη τώρα ν το καλοκαίρι
θα πρασινίσουν τα βουνά θα λουλουδιάσ’ ι κάμπος
θα βγουν τα πρόβατα μι αρνιά τα γιόζα μι κουδούνια
θα βγω και γω στη γιάνοιξη θα βγω στο καλοκαίρι.
Μάης μα’εύει ν τα παιδιά και θέρος τα κορίτσα
κι αυτός ο έρμος αλων’τής μα’εύ’ τις παντρεμένις
μι μά’εψε τον άντρα μου και τον αντράδερφό μου.

[1]Γιόζα= από το γκιόσος (για γίδια και πρόβατα): αυτός που έχει σώμα σκοτεινού χρώματος, με λωρίδες ή κηλίδες υπέρυθρες ή υπόλευκα σημεία ή, απλώς, αυτός που έχει σώμα καστανό.